

ایران در پایین ترین منحنی سینیوسی روابط با آمریکا

مهار آمریکا یا مهار ایران

ایران برای آمریکا مانند گولی است که یک پایش در دریای خزر و پای دیگرش در خلیج فارس - هردو مملو از انرژی - مستقر است.

پرونده هسته‌ای ایران کماکان بسته نشده و کشورهای موسوم به ۵+۱ در حال برداشتن قدم‌های بعدی جهت وادار کردن ایران به عقب نشینی از موضع خود در این زمینه هستند. علیرغم شواهدی مبنی بر این که میزان غنی‌سازی اورانیوم در تأسیسات نطنز بیشتر از ۴ درصد نیست، غرب همچنان در تلاش است چهره ایران را به عنوان یک تهدیدکننده در سطح جهان نمایش دهد. هم‌اکنون ما در منحنی سینیوسی روابط ایران و آمریکا، در پایین‌ترین و خصمانه‌ترین نقطه قرار داریم. آمریکا در اجرایی نمودن برنامه‌ها و سیاست‌های خود بر علیه ایران، افرادی همچون نیکلاس برنز، وزیر امور خارجه و استوارت لوی، دستیار وزیر خزانه‌داری آمریکا را برای پیگیری راهبردهایش در بخش سیاسی و اقتصادی به کار گرفته است.

رفتار آمریکا در قبال ایران

ایالات متحد، با عدم موفقیت در اقدامات و راهکارهای دیپلماتیک خود برای حل مسئله هسته‌ای ایران، به دنبال راه‌حل‌های دیگری است که در زیر به دو نمونه از آن اشاره می‌کنیم:

● **ایجاد اجماع جهانی علیه ایران:** این کار از طریق شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای و شورای امنیت سازمان ملل متحد و همچنین جریان‌هایی نظیر اجلاس سران گروه G8، اتحادیه اروپا

در این سرفصل همچنین می‌خوانید:

۲۴ پوشاندن پاشنه آشیل اقتصاد ایران

۲۵ چارچوب غیرقابل نفوذ سیاست خارجی در مقابله

با تحریم‌ها: گفت‌وگو با قائم مقام وزیر خارجه

۲۷ پرسمان: بازی باخت - باخت!

۲۹ ایران در محاصره گروه اقدام

بودجه اضطراری می‌تواند راهکار دیگری برای پیش‌بینی شرایط ما در وضعیت‌های بحرانی باشد و منظور این است که بودجه کشور باید با فرض کاهش یا نبود درآمدهای نفتی، در سناریوهای مختلف، تدوین شود. ذخیره درآمدهای ارزی حاصل از فروش نفت خام برای مقابله با نوسانات این درآمدها، راهکار دیگری در برابر کمبودهای احتمالی ارز در آینده است.

در بخش صنعت، برای کاهش اثرات تحریم می‌توان به ذخیره‌سازی در زمینه مواد اولیه و ماشین‌آلات مورد نیاز پرداخت، اما باید توجه داشت در این خصوص، انبارداری هزینه‌بر خواهد بود. به عنوان مثال، شرکت‌های خودروسازی در حال حاضر نمی‌توانند بیش از دو ماه به نگهداری مواد اولیه بپردازند. همچنین برای ذخیره کالاهای اساسی نظیر گندم، شکر و روغن باید تمهیداتی اندیشیده شود. لازم به ذکر است، تشویق به الگوی مصرف بهینه نه تنها در مورد کالاهای مصرفی بلکه در کلیه منابع باید مدنظر قرار بگیرد.

در خصوص صنعت نفت، نگرانی‌هایی جهت تأمین مالی پروژه‌های جاری و آتی وجود دارد. قابل ذکر است که در دو سال اخیر، کشورمان روابط اقتصادی خود را تا حدی از غرب به شرق متمایل کرده و کشورهای نظیر چین و مالزی، سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی در این حوزه داشته‌اند.

البته باید به سوی اقتصادی گام برداریم که به تک محصول نفت وابستگی کمتری داشته باشد و در این مسیر، لزوم بومی کردن تکنولوژی در بخش‌های مختلف صنعتی و مدیریت و برنامه‌ریزی مدون بیش از پیش احساس می‌شود.

در نهایت، می‌توان گفت با این که تحریم‌های آمریکا، به طور اصولی بر توسعه و پیشرفت متعارف ایران تأثیر شکننده‌ای نداشته، اما هزینه‌های اقتصادی کشور را افزایش داده است. ■

و اجلاس کشورهای آسیایی اروپایی انجام می‌شود.

● **افزایش تحریم‌های پولی و مالی:** نفوذ آمریکا در بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول (IMF)، ایران را از دریافت وام‌های مؤثر بلندمدت محروم خواهد نمود. استوارت لوی که خود یهودی است، در یک سخنرانی اعلام می‌دارد: معامله با ایران به معنای کمک‌رسانی به تروریست‌ها است و این کار، ریسک بی‌سابقه‌ای برای شرکت‌ها در بردارد. هر شرکتی که به شهرت خود اهمیت می‌دهد، بهتر است از معامله با ایران صرف نظر نماید. آمریکا در خصوص اهرم‌های مالی، واردات فرآورده به ایران را مورد نظر قرار داده است. به عنوان مثال، می‌توان به واردات بنزین که اکثراً از طریق امارات متحد عربی خریداری می‌شود، اشاره کرد. ناامن کردن جهان برای مقامات ایرانی و تهدید به حملات پیشگیرانه نظامی آمریکا، اقدامات دیگری در این خصوص است.

راه‌های مقابله

ایران مزیت ژئوپلیتیکی منحصر به فردی دارد و واسطه‌ای بین دو منطقه انرژی در جهان یعنی خلیج فارس و دریای خزر است.

در حوزه اقتصادی تجربه سال‌های گذشته نشان می‌دهد، اقتصاد ایران با نفت ۸ دلاری در سال ۱۳۷۷ سروکار داشته و به این ترتیب، می‌توان با درآمدهای نفتی کم هم کشور را اداره کرد. تدوین بودجه سایه‌یا